Déšť tváře smáčí (Nantes) - Hana Hegerová

Déšť tváře smáčí.
Splách štěstí a smích.
Pár nás tu kráčí,
já a pár přátel tvých.

Teď kdybys mohl z rakve vstát,
zas by měli věci jiný spád.
Ty uvítal bys všechny známé,
zeptal by ses, jak se máme.
Pak objal bys má ramena.
Já šla bych jako zmámená.
Tvé ruce, něžná kladiva,
má ten kdo často hladívá.
A zavelel bys čelem vzad.
Pryč od těch těžkých černých vrat,
pryč od věnců a zplihlých stuh.
Jdem bloumat městem nazdařbůh.
A šel bys v čele průvodu,
hledat prázdnou hospodu.
Jak já bych byla Bože pyšná,
trochu svatá, trochu hříšná.
A v kruhu přátel jako dřív,
bys objednával metr piv.
Svět točil by se jako mlýn.
Já bych si sedla na tvůj klín.
A pak už píseň za písní,
se vzduchem vznáší a my s ní.
Z tvých očí, dechu, zpěvu, tlap,
Vím, že jen ty jsi pravej chlap.
Teď kdybys mohl znovu vstát,
ožil by tvůj majestát.
Ty dal bys honem sbohem hrobu,
já bych svlékla černou róbu.
A našel bys ten nóbl krám,
kam přes výklad jen hledívám.
A řek bys kup si to, co chceš,
ať se líbíš, ať si mi feš.
To všechno a pak mnohem víc,
bys ještě mohl něžně říct.
Jen kdyby křídla černých vrat,
nás nepřestala dovnitř zvát.
Teď kdybys mohl znovu vstát,
zas bys všechno hravě zvlád.
A já bych nebyla tak sama,
s tebou byla bych jak dáma.
Zas ožily by hry a sny,
kdy byl si prostě úžasný,
kdy dal's mi duši ba i tvar,
ten ze všech nejvzácnější dar.
Můj dík tak pozdě přichází
Jak říct mám tady bez frází.
Že smutná jsem a dojatá,
tvou láskou ale bohatá.

Ach táto. Ach táto

Déšť tváře smáčí.
Splách štěstí a smích.
Pár nás tu kráčí,

já a pár přátel tvých.